

Belgische Park

Boven een drukke tunneltraverse

Het contrast op deze warme zomerse, midweekse dag is wel heel groot: slechts bij hoge uitzondering verkiest een enkeling het wandelpad dat, met Scheveningen in de rug, rechts van het Zwarte Pad de duinen in gaat, honderden anderen trekken tegelijkertijd massaal naar links, het pad op dat na een tiental meters op het Scheveningse Noorderstrand uitmondt. Voor beide categorieën recreanten vormt het Zwarte Pad, dat in de jaren '60 z'n naam kreeg nadat het zandpad met zwarte sintels was verhard, de uitvalsbasis voor een dag van ontspanning - en inspanning.

Routebeschrijving

Tegenover de opgang Noorderstrand 33 op het Zwarte Pad gaan we het duingebied in om eerst de oude luchtwachtoren te bezichtigen.

We dalen langs dezelfde weg af van het duin waarop de voormalige luchtwachtoren is gesitueerd en slaan vlak vóór de parkeerboulevard linksaf het schelpenpad in. Op de driesprong gaan we vervolgens weer linksaf; rondom ons is het beschermd natuurgebied. We houden direct weer links aan om via een klaphek, links van het ruiters-/voetpad, op een zandpad te komen, annex ruiterroute naar later blijkt. Vlak voordat we bij een klinkerweg uitkomen, slaan we tegenover een metalen toegangshek linksaf, een smal wandelpad in, dat parallel gaat aan een ruiterspad.

Al snel krijgen we zicht op de fraaie watertoren. Via een plankier bereiken we een pleintje, waar een infobord de belangstellende passant informeert over de omgeving, het uitgestrekte duin- en natuurgebied Meijendel. We lopen vóór de toren naar rechts om de route via de Pompstationsweg te vervolgen.

De Pompstationsweg voert ons over een afstand van iets meer dan een halve kilometer naar de kruising met de Van Alkemadelaan. Vlak voor de kruising passeren we de in de zomer van 2014 in gebruik genomen natuurspeelplaats, een initiatief van bewoners, gemeente en waterwinbedrijf Dunea. De Van Alkemadelaan steken we recht over, maar niet nadat we eerst het oude stationsgebouw Wittebrug

hebben bewonderd.

Aan de overzijde van de voortzetting van de Pompstationsweg ligt de Scheveningse gevangenis, officieel Penitentiaire Inrichting Haaglanden geheten .

Nadat we de Van Alkemadelaan zijn overgestoken gaan we de tweede weg naar links in, de Verseveldweg, voor een klein rondje in de buurt Duttendel, door straten die gerelateerd zijn aan historische droefenis. Want op het Han Stijkelplein, rechts nadat we de Verseveldweg zijn ingelopen, staat het indrukwekkende oorlogsmonument de Vogelvechter.

We lopen vanaf het Han Stijkelplein, dat enkele jaren terug een drastische opknappbeurt heeft ondergaan, terug via de Leo Voogdstraat en (naar rechts) de Adriën Moonenweg naar de Maurits de Brauwweg die we naar links inlopen om, terugkerend op de Van Alkemadelaan, daarna naar rechts te gaan. Direct na de bebouwing gaan we naar rechts, passeren een ijzeren voetgangerssluis en dalen even verder naar links af via een ijzeren trap. Eenmaal afgedaald gaan we naar links en houden de velden van het sportcomplex Klein Zwitserland rechts van ons.

We houden de sportvelden consequent rechts van ons als het wandelpad een bocht naar rechts maakt. (Voor de goede orde: in die bocht is er links een opgang naar de Van Alkemadelaan). Aan het einde van de bijna-rondgang om het sportveldencomplex en de daarop volgende tennisbanen, gaan we direct na manege Wittebrug het eerste (asfalt)pad naar links en gaan in stijgende lijn rechtdoor.

Na huisnummer 15, waar de Sint Hubertusweg een bocht naar rechts maakt, is de entree van het Hubertuspark. Het blauwe verkeersbord met de afbeelding van wandelaars geeft de juiste richting aan.

Het wandelpad stijgt na binnenkomst van het park direct aanzienlijk. Op de viersprong, bij knooppunt 51, gaan we rechtsaf richting knooppunt 56. Het bospad voert ons via 35 traptreden omhoog naar de vroegere Tagelenberg - want het is de Tagelenberg die in de jaren '30 tot het Hubertusduin is verhoogd. Het panorama op hoogte valt overigens tegen, zeker in de zomer, want de dichte begroeiing beneemt veel van het zicht.

Na de afdaling van de 'berg' - 48 treden! - gaan we rechtdoor. Bij een splitsing gaan we opnieuw rechtdoor; we negeren zijpaden. We slaan rechtsaf vóór een trap die naar een kleine, ronde zandvlakte leidt. Bij de eerstvolgende kruising gaan we opnieuw rechtsaf. Bij de volgende viersprong gaan we rechtdoor om bij een lage, stenen afscheidingsmuur uit te komen. De bankjes bij de muur kunnen voor een aangename onderbreking zorgen. We houden vervolgens tweemaal links aan om bij de uitgang van het Hubertuspark uit te komen. Daar links bij de uitgang kijken we op naar een gebeeldhouwde Plesman die op zijn beurt nog altijd met nauwelijks verholten trots de hemel in tuurt .

Het klinkt wat oneerbiedig, maar we keren Plesman weer snel de rug toe voor het vervolg van onze wandeling. Daartoe passeren we weer de uitgang van het Hubertuspark en houden vervolgens links aan om via de Kwekerijweg langs de achterzijde van het voormalige Ministerie van Infrastructuur en Milieu - overigens het vroegere hoofdkantoor van de KLM - te blijven lopen.'

(De Kwekerijweg is vernoemd naar de vele kwekerijen die hier in vroeger jaren waren gesitueerd; nu is er nog slechts de stadskwekerij, ten behoeve van de gemeentelijke plantsoenen).

We houden het voormalige ministerie voortdurend links van ons. Daar waar de Kwekerijweg naar rechts buigt, volgen we naar links het voetpad (Kwekerijpad). Na korte tijd passeren we een watertje dat het voormalige ministeriële gebouw als het ware doorklieft. Rechts hebben we zicht op de stadskwekerij. Het voetpad mondt uiteindelijk uit op de Kwekerijweg die we recht oversteken om onze route via de Badhuisweg te vervolgen. Ook bij de kruising met de Klatteweg blijven we de Badhuisweg volgen. De

woningbouw is hier van een uitzonderlijk architecturaal niveau. (De naamgever van de straat, Heinrich Klatte, was namens koning Willem II in het midden van de 19de eeuw verantwoordelijk voor de afgraving van veel duingrond, maar Klatte is nog meer bekend geworden als stuwende kracht achter de landelijke opvang van wezen en de zorg voor armen). Na de kruising met de Pompstationsweg, direct na die met de Klatteweg, gaan we het wandelpad op dat ons door de Nieuwe Scheveningse Bosjes

voert.

We lopen als het ware in 'rechte' lijn door het bosgebied, negeren alle zijpaden en laten splitsingen voor wat ze zijn. Soms geeft een boom met een rood-witte markering de juiste richting aan. Waar het wandelpad op de Brusselselaan uitkomt, gaan we naar rechts, lopen langs de Hoge Hotelschool

en gaan, kort na de passage van het scoutinghuis Van Pallandthuis, aan het eind bij de Doorniksestraat linksaf. Op nr. 28 is de Haagse Buitenschool

gevestigd. Op de kruising met de Brugsestraat gaan we naar links om daarna naar rechts de Leuvensestraat in te lopen. Even verder voert de Gentsestraat naar links ons naar het magnifiek gesitueerde Belgische Plein. De woningen rond het prachtig ingerichte plein dwingen stuk voor stuk bewondering af. We slaan op het plein tweemaal rechts af via de Leuvensestraat naar de driesprong met de Hasseltsestraat te gaan, die we naar links inlopen. De Hasseltsestraat lopen we geheel uit. De Zwolsestraat, waar de Hasseltsestraat op uitkomt, steken we over om ons traject via de Harstenhoekweg te vervolgen. Voor even overigens, want vóór de barrière van houten palen gaan we, bij knooppunt 59, linksaf richting knooppunt 54, naar links een smal schelpenpad op dat parallel loopt aan de Groningsestraat. Een infobord geeft aan dat we hier het natuurgebied Meijendel binnengaan. Vlak voordat het schelpenpad aansluit op de Groningsestraat, gaan we naar rechts om via dit duinpad uit te komen op het Zwarte Pad, waar we de wandeling zijn begonnen.

Auteur Loek Heskes en zijn vrouw Irene willen je in 'Wandelen buiten de binnenstad van Den Haag' verleiden om te gaan wandelen in de Haagse 'buitenstad'. Door de wijken rond het centrum, van Bezuidenhout tot Kijkduin en van Scheveningen tot de Schilderswijk. De gids is te koop bij de boekhandel of online te bestellen via www.gegarandeerdonregelmatig.nl.

